DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 23sten FEBRUARY, 1828. N. 8

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

In naam des Konings.

WY JOHANNES VAN DEN BOSCH, Generaal Majoor, Ridder der 3de Klasse van de Militaire WillemsOrde, Commissaris Generaal voor de Nederlandsche West-Indische bezittingen.

Allen die deze zullen zien en hooren lezen, salut! doen te weten:

Overwegende dat het Zyner Majesteit goedgunstig heeft behaagd te bepalen, dat eene kapitale som van viermaal honderd duizend guldens in deze kolonie zal worden in omloop gebragt, zoo tot het aanmoedigen en begunstigen van den handel, als tot het vermeerderen van het thans circulerend kapitaal; overwegende dat Zyne Majesteit tot het bereiken van dit doel, bevolen heeft het oprigten eener Bank, welke op de nader te bepalen wyze, de genoemde som van ƒ400,000 in bankbilletten zal in omloop brengen, met dien verstande nogthans, dat de houder van zoodanige bankbilletten dezelve, des verkiezende, zonder de minste korting of oponthoud, tegen gouden of zilveren specien, by de Bank, zal moeten kunnen verwisselen;

Hebben besloten gelyk wy besluiten by deze:

Over het Kapitaal der Bank.

Art. 1.

Het primetief fonds der Bank zal bestaan uit *viermaal honderd duizend Guldens* (ƒ400 000) aan bankbilletten; boven en behalve die hierna te bepalen som in specie.

Art. 2.

Alle uitgaven der bank, het zy tot het beleenen van koopwaren, vaste goederen, of tot het escompteren van wissels, zullen of in penningen of in bankbilletten geschieden.

Art. 3.

De bankbilletten zullen tegen hunne volle nominale waarde, by alle ryks kantoren en publieke administratien te Curaçao in betaling worden aangenomen voor de verschuldigde belastingen en betalingen van allerlei aard, als mede voor de wissels die door het Koloniaal Gouvernement, op dat van het Moederland worden afgegeven.

Art. 4.

De houders en vertoonders der bankbilletten worden als de wettige bezitters en eigenaars daarvan beschouwd, en de betaling zal mitsdien aan hun niet geweigerd mogen worden. Het zal echter aan de Directie vrystaan, wanneer er verdenking bestaat of wanneer zy daartoe door de houders van vermiste of gestolen bankbilletten schriftelyk is aangezocht, het quitteren en afteekenen van het ter verwisseling aangeboden [illegible] van hem die het geld daarvoor ont[illegible] vorderen.

Art. 5.

De bankbilletten zullen dagelyks van 9 tot 12 uren, zon en feestdagen uitgezonderd, by de Directie der Bank, zonder oponthoud of eenige korting, tegen zilveren of andere in deze kolonie wettig gangbaar verklaarde munt of geld specien, verwisseld kunnen worden.

Art. 6.

Tot waarborg van de houders der bankbilletten wordt bepaaldelyk verbonden:

1. Eene som van *tweemaal honderd duizend Guldens* ƒ200,000 in gereede penningen, welke in het reserve fonds der bank gestort zal worden.

2. Alle panden en voorwerpen door de bank beleend.

3. Zoodanig gedeelte uit de inkomsten van de Gouvernements kas op het eiland, als vereischt wordt, om, ten allen tyde, de volle waarde der bankbilletten aan de bezitters te kunnen voldoen, terwyl bovendien die waarde, door den Gouverneur Generaal der West-Indische bezittingen, op authorisatie van Zyne Majesteit den Koning, wordt geguarandeerd.

Art. 7.

Allen die zich zouden mogen verstouten om de actien van de bank, bankbilletten, recepissen, renversalen, onderteekeningen, stempels, zegels, byzonder papier of wat dies meer is natemaken, te vervalschen ofte veranderen, daarvan iets uittewisschen, aftedoen, bytevoegen, of op eenigerlei wyze te altereren, of wel behulpzaam te zyn aan zoodanige contrefactieu, vervalschingen, byvoegingen of alteratien, gelyk mede, allen die zoodanige nagemaakte, vervalschte of gealtereerde bankbilletten, recepissen, renversalen en zoo voorts opzettelyk mogten uitgeven, verspreiden of in omloop brengen, zullen, onverminderd hunne verpligting tot vergoeding van alle kosten, schaden en interessen, de straf incurreren, welke op het vervaardigen van valsche munt is gesteld, of zoodanige andere straffen, als by de wet nader zullen worden bepaald.

Art. 8.

Wanneer het ter bevordering van den handel en de welvaart van Curaçao wenschelyk of raadzaam wordt geacht, om het premitief fonds der Bank, in bankbilletten te vergrooten, blyft zulks aan Z. M. den Koning voorbehouden. De vergrooting van dit fonds zal echter geen plaats hebben, zonder dat gelyktydig op nieuw eene som in gereed geld in de Bank gestort of ter dispositie van de Directie gesteld wordt, welke som in evenredigheid der nominale waarde van de vermeerderde bankbilletten, niet geringer zal zyn, dan die voor het eerste fonds bepaald, alles onder gelyken waarborg en guarantie.

Operatien der Bank.

Art. 9.

De operatien der Bank zullen aanvankelyk bestaan in het beleenen der koopmanschappen in zoodanige bewaarplaats of plaatsen als daartoe door de Directie zal of zullen worden aangewezen op te slaan, en verder kunnen worden uitgebreid.

1. Tot het beleenen van vaste onbezwaarde eigendommen, Goud en Zilver van erkenbare waarde.

2. Tot het escompteren van wisselbrieven, mits ten minste voorzien zynde van twee behoorlyke endossementen van als solvabel bekend staande kooplieden of handelshuizen.

3. Tot het ontvangen van gelden van het Gouvernement in rekening Courant en tot het betalen in bankbilletten van assignatien of quitantien door hetzelve op de Bank afgegeven.

Art. 10.

Om de handeldryvende ingezetenen voor de nadeelen te hoeden welke voor hen zouden kunnen ontstaan, by aldien door de Bank, eenige koophandel werd gedreven, als mede om voortekomen alle opkoopingen of monopolien, waartoe de Bank wellight in de gelegenheid zou zyn, wordt by deze uitdrukkelyk vastgesteld, dat de Directie derzelve niet zal vermogen te koopen, inruilen of bekomen, eenige waren, koopmanschappen, of goederen, hoe ook, genaamd; noch eenige effecten of crediten ten laste van den staat van buitenlandsche mogendheden of van byzondere ingezetenen; dat wyders dezelve directie in hare qualiteit niet zal vermogen eenig aandeel te hebben of wel direct of indirect deel te nemen in eenige buiten of binnenlandsche handel, bedryven, compagnieschappen van schepen, assurantien, visscheryen, fabryken, trafyken, landbouw of anderzins, hoe ook genaamd, en eindelyk niet zal mogen bezitten of koopen eenige vaste goederen, zonder uitzondering van welken aard ook.

Art 11.

Kooplieden, inwoners en burgers van Curaçao bekend staande ter goeder naam en faam zullen zich de bestendige beschikking over een bepaald kapitaal by de Bank, onder de navolgende voorwaarden kunnen verzekeren.

a: Dat zy eene som gelykstaande aan een achtste gedeelte van het kapitaal waarover hun de beschikking wordt toegestaan, deponeren in de Bank of wel in plaatse daarvan eene waarde daarvoor verbinden, het zy in vast onbezwaard eigendom, hypotheekbrieven of ongemunt goud of zilver, gelykstaande aan het zesde gedeelte daarvan, en bovendien betalen eene rente a vyf ten honderd 's jaars van het besproken kapitaal, integaan met den dag waarop hun hetzelve is toegestaan.

b: Dat de gedeeltelyke of geheele uitbetaling der som, naar hunne verkiezing zal plaats hebben, by het geven van toereikend onderpand, het zy in vast onbezwaard eigendom, hypotheekbrieven, drooge of natte koopwaren; zullende zy op de drie eerste, twee derde der waarde bekomen en op de laatste, de helft van de waarde, terwyl de effecten en goederen zullen moeten opleveren eenen toereikenden waarborg voor het daarop te schieten kapitaal, de waarde naar billykheid gewaardeerd zynde ten genoege van den Directeur der Bank.

c: Dat de bedoelde effecten en drooge waren niet langer dan voor zes maanden, en de natte waren niet langer dan voor drie maanden tot onderpand zullen kunnen verstrekken, en de daarop geschotene kapitalen moeten worden afgelost, ten ware de Directeuren der Bank daartoe aangezocht, mogten goedvinden de beleening te verlengen, hetwelk echter nimmer zal mogen geschieden, ten zy het blyke dat het geleende kapitaal werkelyk in den handel wordt gebezigd en de daarvoor verbondene objecten eene voldoende zekerheid opleveren, almede ter beslissing van den Directeur der Bank.

d: Dat by een gedeeltelyken uitslag der waren, eene geëvenredigde som, die [illegible] ter niet minder zal mogen zyn dan [illegible] vyftig gulden, door den belanghebbende moet worden afgelost, of wel andere goederen ter gelyke waarde als de uitgeslagene gedeponeerd, onder dezelfde restrictien als hiervoren sub: c: vermeld.

e: Dat elk die op de voorgeschreven wyze een kapitaal besproken heeft, geregtigd is het genot daarvan, elken dag op te zeggen tegen betaling der rente, tot en met den dag toe waarop de opzegging geschiedt, terwyl als dan dadelyk zullen worden gerestitueerd de koopgoederen, het kapitaal, of de hypotheken tot gedeeltelyken waarborg van rente en mogelyke verliezen aan de Bank verstrekt.

Art. 12.

De vaste goederen en hypotheckbrieven by de Bank verbonden, zullen niet mogen bezwaard zyn met Huwelyksche voorwaarden noch legaal judiciair of Conventioneel zyn verbonden.

Art. 13.

Allen, die, overeenkomstig de bepalingen in Art. 11 vervat, het regt van beleening bÿ de Bank verkregen hebben, zullen geene aanspraak hebben op eene grootere som dan door hem besproken is, aan de directie der bank wordt niettemin de vrÿheid gelaten om dan wanneer zÿ het voor de aangelegenheden der bank mogt raadzaam achten, aan een of meer deelhebbers eene grootere som dan de besprokene voor te schieten, tegen het deponeren van waren op den voet en de wÿze in Art. 11 voorgeschreven.

Art. 14.

De intrest der beleeningen, van welken aard ook, bÿ de bank te doen, wordt aanvankelÿk bepaald op vÿf ten honderd in het jaar van het voorgeschoten kapitaal.

Art. 15.

Alle beleeningen zullen, ten overstaan van den Secretaris en getuigen bÿ acte gesloten worden. De beleende zal bÿ het passeren dier acte, waarvan bÿ de kosten moet dragen, zich speciaal aan alle de bepalingen van dit Reglement, hem of zÿne goederen betreffende, onderwerpen moeten.

Ingeval van nalatigheid aan de zÿde der beleenders om aan de voorwaarden te voldoen, waarop de beleening is toegestaan, zal de Directie der bank tot den publieken verkoop der onderpanden overgaan, ten overstaan van den Vendumeester of van zoodanige andere autoriteit als daartoe op Curaçao bevoegd verklaard zal zÿn.

De verkoopingen zullen plaats hebben in zoodanig publiek Locaal, als de Directie zal aanwÿzen in de nabÿheid of op de plaats zelve, alwaar de goederen zich bevinden, na voorafgaande bekendmaking, vertooning van monsters en die verdere voorzorgen en maatregelen, welke het belang zoo der Bank als der beleenden vordert.

Wanneer de verkoop is afgeloopen zal de Directie der Bank, de goederen kunnen afleveren, zonder dat de voormalige eigenaars er eenige verhindering aan kunnen toebrengen.

Art. 16.

Goederen aan welke bederf mogt worden bespeurd gedurende den tÿd waarvoor zÿ beleend zÿn, zullen door andere moeten worden vervangen, of de beleening zal kunnen worden opgezegd en wanneer in dat geval het beleend kapitaal niet wordt gerestitueerd, zullen die goederen worden verkocht op den voet en wÿze in dit Reglement bepaald.

Art. 17.

Wanneer de verkochte goederen de som niet hebben opgebragt, waarvoor ze bÿ de bank zÿn beleend, zal de Directie het te kort doen verhalen op de verdere bezittingen van den Beleener, voormalige eigenaar dier goederen. De Directie zal ook het regt hebben de verkooping uittestellen tot eene gelegenheid, welke zÿ in het belang der Bank, gunstiger zal achten.

Art. 18.

De Acten van beleening zullen onderworpen zÿn aan het regt van Zegel, hetwelk er bestaat of in het vervolg zal worden ingevoerd: van alle andere thans bestaande of nader opteleggen belasting en het regt van registratie daaronder wel bepaaldelÿk begrepen, worden zÿ vrÿgesteld gelÿk geschied bÿ deze,

Art. 19.

Alle actien tegen de Bank te entameren zullen voorloopig en tot dat daaromtrent nadere bepalingen bÿ de wet zullen worden gemaakt, geinstitueerd en gebragt moeten worden voor de Regtbank van koophandel.

Over het bestuur der Bank.

Art. 20.

De Directie der Bank zal worden toevertrouwd aan een Collegie bestaande uit een permanenten President, en twee Leden, aan welke zal worden toegevoegd een vaste Secretaris, benevens het noodig aantal klerken en supposten.

Art. 21.

De President en Directeuren oefenen de Directie en administratie uit over alle zaken der Bank op den voet en de wÿze bÿ dit Reglement bepaald met in achtneming van 's Rÿks wetten. De verpligting welke op den President en de Directeuren rust, de orde en wÿze waarop zÿ hunne werkzaamheden zullen verrigten, worden, bÿ afzonderlÿke reglementaire voorschriften geregeld.

Art. 22.

President en Directeuren zÿn niet aansprakelÿk voor schaden voortgesproten uit daden, handelingen of bedrÿven door hen in hunne qualiteit verrigt of gedaan, welke niet strÿdig bevonden worden met dit Reglement. Zÿ zÿn in persoon en goederen niet arrestabel voor Civiele actien en pretensien ten laste der Bank.

Art. 23.

President en Directeuren leggen bÿ de aanvaarding hunner posten, den eed op dit Reglement, mitsgaders dien van zuivering en geheimhouding af.

Art. 24.

Na afloop van de sluiting der Bank, ten einde van elk boek jaar, worden de balansen aan den Raad van Policie overgelegd, die dezelve examineert en vervolgens, vergezeld van zÿne consideratien, aan den Gouverneur Generaal doet toekomen; deze balansen akkoord bevonden en goedgekeurd hebbende, worden President en Directeuren wegens hunne gehoudene administratie gequitteerd en gedechargeerd.

Art. 25.

De stipste geheimhouding omtrent alle zaken de bank of particuliere ingezetenen betreffende, en meer byzonder omtrent de escomptes en beleeningen, wordt bÿ dezen aan den President, de Directeuren, den Secretaris, mitsgaders aan de verdere onderhoorigen der bank ten sterkste geordonneerd en aanbevolen, ieder voor zoo veel hem aangaat.

Art. 26.

Aan alle geconstitueerde autoriteiten van Curaçao, zoo civile als militaire, wordt eindelÿk de bescherming en beveiliging der Bank, gelÿk mede hare handhaving bÿ de voorregten en voordeelen bÿ dit Reglement bepaald, ten duurste aanbevolen.

Gedaan te Curaçao den 6den Februarÿ 1828.

De Commissaris Generaal van Z. M. voor de W. I. bezittingen,

J. VAN DEN BOSCH.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat het Collegie uitmakende de Directie van de Bank van Curaçao, dewelke by besluit van Zyne Excellentie den Commissaris Generaal van Zyne Majesteit den Koning voor 's Ryks West Indische bezittingen is daargesteld, bestaat uit het Opperhoofd dezer kolonie als President en de Heeren J. C. Meÿer en G. F. Lenz als Directeuren; en dat als Secretaris van de gemelde Bank benoemd is de Heer J. P. Bosch.

Gelastende en bevelende wy derhalve eenen iegelÿken in deze kolonie om de voornoemde Heeren ieder in zÿne voormelde kwaliteit te erkennen.

Gedaan op Curaçao den 20sten Februarÿ 1828, het vÿftiende jaar Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

18. brik Mina, Debarreaux, Baltimore

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

19. golet Amable Manuela, Nubeis,
—— Happy go Lucky, Brockes,
20. —— Diana, Agostini,

Op verleden Maandag den 18den dezer is Z. M.'s Pakket Brik de Zwaluwe, gekommandeerd door den luitenant der 1ste klasse Ampt, naar Aruba vertrokken, aanboord hebbende Z. E. den Generaal Majoor J. van den Bosch, Z. M.'s Commissaris Generaal over de W. I. bezittingen, hoogdeszelfs Echtgenoote, Kinderen en verder gevolg. Z. E. is met de gewone plegtigheden aanboord begeleid geworden. Wy vernemen dat Z. E. van Aruba de verdere reis naar de Nederlandsche West Indische kolonien zal voortzetten.

De verjaring des geboorte dags van Z. K. H. Willem Alexander Paul Frederik Lodewyk, Zoon van den Prins van Oranje, is op Dingsdag den 19den dezer met de gewone plegtigheden in deze kolonie gevierd geworden.

UITTREKSELS UIT ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

LONDEN, Nov. 22.

Parys, Nov. 19.—De koning heeft den schoutbÿnacht de Rigny bevorderd tot den rang van vice admiraal.

Baron Milius, kapitein ter zee, is bevorderd geworden tot schoutbÿnacht.

De kapiteins Botherel de Labretonniere, Morice en Hugon, officieren der koninklÿke orde van het legioen van eer, zÿn benoemd geworden kommandeurs van dezelfde orde.

Kapitein Robert, ridder van het legioen van eer, is benoemd officier van dezelve.

De luitenant ter zee Dubourdieu is benoemd kommandant bÿ de kompagnie van de gardes der admiraals vlag, in plaats van baron de Prigny, overleden.

Het heeft aan Z. M. behaagd de uitdeeling van zeker getal decoratien te bevelen, welke uitgegeven zullen worden aan de etat-majors en volk der schepen onder het bevel van admiraal de Rigny, zoo dra de voorstellen welke van den admiraal verwacht worden, zullen zÿn aangekomen.

De koning heeft in zÿne milde bezorgdheid bevolen, dat er uit de schatkist voor de invaliden van de marine, aanzienlÿke sommen zullen genomen worden, te strekken tot dadelÿken onderstand der familien van die genen, welke in den slag van Navarino een roemrÿken dood gevonden hebben.

Sir Eduard Codrington, vice admiraal in dienst van zÿne B. M. en graaf Heyden, schoutbÿnacht in dienst van den keizer van Rusland, zÿn benoemd geworden groot kruis der koninklÿke en militaire orde van St. Louis.

Kapitein Fellowes, kommandant van het Engelsche fregat de Dartmouth, is benoemd geworden kommandeur der koninklÿke orde van het legioen van eer.

De kapiteins bevelhebbers der Russische en Engelsche schepen, welke het gevecht te Navarino bÿgewoond hebben, zÿn benoemd geworden ridders der koninklÿke en militaire orde van St. Louis.

's Gravenhage, Nov. 19.—De tweede kamer der Staten Generaal heeft ontvangen het rapport van de Centrale Sectie op het project der wet, vergrootende de beleening van 20,000,000 Guldens ten behoeve der kolonien tot 22,700,000. De kamer heeft besloten om op Donderdag tot de overweging van het rapport overtegaan.

De geboorte dag van Hare Majesteit als mede de 14de verjaring der verlossing van het koningrÿk der Nederlanden van het Fransche juk is op gisteren alhier plegtiglÿk gevierd geworden. H. H. M. M. benevens de Princes Marianne, de Prins en Princes van Oranje en hoogst derzelver kinderen, Prins Frederik en deszelfs gemalinne zÿn na de Godsdienst oefening naar Scheveningen gegaan, aangezien Zÿne Majesteit dien dag heeft gekozen om de fraaye Pavillion, welke bÿ voor de Koningin op de duinen in de nabÿheid van gemeld dorp had laten bouwen, te openen. De inwoners hebben alles aangewend om die gelukkige gelegenheid plegtiglÿk te vieren; en onder hen hebben zich de oude visschers, welke in 1795 de familie van den Stadhouder van Scheveningen naar Engeland overgevoerd hebben, byzonderlÿk onderscheiden.

Leÿden, Oct. 24.—Ik stel mÿ voor om U, in dezen brief, eenige berigten mede te deelen wegens de meer onderscheidene letterkundigen in Nederland en ik begin met Bilderdÿk, een man van buitengewone verstandelÿke vermogens, van verschillende bekwaamheden, driftig van gestel en de stichter van eene grootere school van

Poëzy dan er sedert den tyd van Hooft en Vondel in de Nederlanden bestaan heeft. Bilderdyk verdient dezelfde onderscheiding voor de hevigheid van zyne staatkundige gevoelens als voor de kracht en schoonheid van zyne dichtkundige zamenstellen; en schoon hy my by eene gelegenheid vereerd heeft met eene zeer vleyende loftuiting, zoo twyfel ik zeer, of hy in staat is een man van liberale gevoelens met openhartigheid of zelfs met beleefdheid te ontvangen; maar ik had geen reden hem te wantrouwen: ik ging by hem te Haarlem een bezoek afleggen, doch daar hy op zyne gewone omreizing uitgegaan was, zoo ging ik een ander Veteran in de letterkunde J. van Walre bezoeken. Bilderdyk was weldra terug gekeerd; en ik vernam naderhand dat hy uitgegaan was om my optezoeken. Een oude man, uitgedoscht in een hof kleed, en een opgetoomde hoed, met een zeer fael gelaat, waarop de kenteekens van sterke gedachten en gevoel diep gedrukt staan, greep my by de hand en weidde in welsprekende uitdrukkingen van genoegens uit. Ik had eenigen tyd geleden eenige der opmerkenswaardig bittere voortbrengselen van zyne pen gelezen en kon bezwaarlyk gelooven dat zy kunnen voortvloeyen uit een' geest zoo mild en vrolyk als de tachtigjarige in myne oogen voorkwam. Zyn laatste werk, waarvan de titel is, *De voet in het graf*, behelst eenige der hevigste voortbrengselen van een verbitterd en ontevreden gemoed, schoon de titel zelve, den schryver in eene zachtere beschouwing van menschen en zaken zoude hebben kunnen stemmen. Bilderdyk heeft in Nederland eene kleine party van ultra regtzinnigen gesticht, zoo wel in godsdienst als staatkunde, welke schoon niet talryk, echter onder dezelve verlichte en begaafde mannen telt. Maar de tegenparty heeft zich met zoo veel bitterheid gedragen, dat zy voor de aanschouwers in een zeer belagchelyk licht verschenen is; en ongelukkiglyk heeft men de discussie van grondbeginzelen zoo dikwyls geheel uit het oog verloren in de beuzelachtige en dwaze personaliteiten, waarin de twistende partyen zich hebben laten vervoeren.

Toen Bilderdyk op het tooneel der letterkunde verscheen, was eene Hollandsche dichteres Wilhelmina van Merken, het spil om de welke de kandidaten die naar dichtkundige faam streefden, zich bewogen. Zy was eene vrouw, begaafd met eene zeer fyne smaak en een van hare voortbrengzelen in het stuk Alexandrine "op het gebruik des tegenspoeds," mag wel aangevoerd worden als een staaltje van juiste en vloeyende versificatie, schoon het niet gekenmerkt wordt door eenig hoog intellectueel of denkbeeldige vermogens. Zy baande den weg echter voor Bilderdyk, die my zeide dat hy onder de schryvers van zyn land geen enkel vond, wien hy met genoegen als een model kon voorstellen, schoon hy gevoelde dat de geschriften van de gebroeders van Haren, zeer vele uitwerking op zyne compositien gehad hebben. Ik vroeg hem, aan welke omstandigheden hy hoofdzakelyk de vorming van zyn dichtkundig karakter kan toeschryven, en hy antwoordde dat de muzen hem altyd of in zyn bed of in zyne armstoel bezocht hebben. Hy is een dier mannen die, voelende een aandrang van sterkte en eene zelfovertuiging van verstandelyke vermogens, zich niet kunnen onthouden dezelven te oefenen, schoon somtyds onverschillig over het kwaad dat zy aan anderen of zich zelven zouden kunnen stichten.— Dus Bilderdyk bazuinde de Buonapartische dynastie uit als de Messiah van vrede en heerlykheid—een uitvloeisel eerder toeteschryven aan de dweepzuchtige verbeeldingen van den dichter dan aan de gezonde overtuiging van den Filosoof. Zyne levenswyze is zeer eenvoudig en sedert eenige jaren geleden heeft hy geen vleesch noch geestryke drank genuttigd. Gelyk de meeste oude lieden, klaagde hy over de ontaarding der eeuw—over het verval van byzondere deugd en publieke geest; en hy zeide dat de redeneringen der menschen al hun gevoel verbannen hebben. Van zyne vrouw, de vertaalster der Southey's *Roderich* sprak hy met zoodanige welsprekende toegenegenheid, hoedanig ik zelden gehoord heb: "Ik ken haar door en door —wie zoude haar beter kennen dan ik? en nooit—neen, geen oogenblik heb ik opgehouden haar hart en verstand te bewonderen, ja, beide haar verstand en hart."

Van Dacosta, die zekerlyk den Bilderdykschen mantel aangetrokken heeft, sprak hy in geestdriftige uitdrukkingen. "Ik heb zynen geest gevormd, hy is myn leerling, myn zoon." En, in waarheid, de dichtkundige voortbrengzelen van Dacosta zyn zoo gepolysd en zoo schoon, zoo vol gevoel en ernstigheid, dat elk mensch hovaardig moet zyn, hem te hebben geholpen in de vorming van een geest, die zoodanige verstandelyke vruchten kan voortbrengen. Maar genoeg voor het tegenwoordige. Ik zal terugkeeren tot het onderwerp.

In Nederland de gelykheid en verdraagzaamheid welke tusschen de verscheidene secten bestaan zyn even vermakelyk als leerryk. De kandidaten naar eene bediening worden op geene godsdienstige proef gesteld; niets anders wordt in aanmerking genomen, dan de bekwaamheid, welke hy bezit voor den post, dien hy zoekt. Zoo ver strekt zich deze eensgezindheid uit, dat het geen ongewoon verschynsel is te zien, dat eene secte de plaats eener godsdienst oefening van eene andere vervangt; en geestelyken van verschillende geloofsbelydenis hebben de eer, by beurten, voor de koninklyke familien en het hof te prediken. En daar geen godsdienstig genootschap in het byzonder verboogd wordt, zoo is er geen die van vernedering kan klagen; en er bestaat eene algemeene verwisseling van onderlinge eerbied.

Het gouvernement voorziet in de bezoldiging van al de geestelyken der verschillende godsdienstige genootschappen, hetwelk geen onderscheid maakt tusschen de byna kwekkersche Mennonieten en de prachtzuchtige Roomsch Katolyken—tusschen de Calvinisten die veel in getal zyn, en de Remonstranten die weinig leden tellen. Deze is op verre na de kleinste der secten in Nederland, bestaande naar alle waarschynelykheid in niet meer dan drie duizend personen; schoon de gemeenzame welsprekenheid van eenige hunner predikers, hunne kerken dikmaals van toehoorders doen toevloeyen.

A. van der Hoeven, te Rotterdam, wordt gerangschikt onder hunne bedienaars. Ik beschouw hem als een man van uitgestrekte theologische belezenheid, van veel vuur in zyne uitdrukking en gereedheid van begrip; zyn bevallig persoon is zeer geschikt voor den kansel. Hy was zeer begerig het een of het ander te weten der byzondere styl van onze Engelsche welsprekenheid, en inzonderheid van Chalmers en Irving.

Ik heb by de gansche geestelykheid op het vaste land een algemeen beklag van den zeer lagen staat der theologische geleerdheid in Engeland gehoord en bevonden dat zy zeer nieuwsgierig zyn te weten, waarom ons land opgebouden heeft, deszelfs gewone toelaag aan het belangryke bybelsche criticismus, bytebrengen.

Swart is mede een man van groote onderscheiding onder de Remonstranten en een goede schryver; ook *Westerbaan* is zeer wel bekend.

De Mennonieten of Anabaptisten zyn omtrent 30,000 personen. Zy hebben vele der strenge plegtigheden van hunne voorvaders afgelegd en maken niet meer eenige zwarigheid omtrent het afleggen van den eed of het nemen van wapens ter verdediging van den staat. Zy hebben zich meer onafhankelyk van het gouvernement gehouden dan de andere godsdienstige genootschappen en voorzien in het algemeen voor het onderhoud van hunne predikers, schoon hunne meer nooddruftige gemeenten dezelfde bezoldiging van den staat ontvangen, welke aan de andere gemeenten toegereikt worden.

Het getal der Lutheranen beloopt op omtrent 300,000; van de Hervormde kerk op 1,300,000 en de rest der bevolking bestaat in Katolyken met de uitzondering van eene met zeer talryke gemeente der Joden.

De klooster gestichten in Nederland zyn geheel uitgeroeid. De weinigen der vrouwelyke sexe(zusters der weldadigheid) welke zich aan den ongehuwden staat toewyden, zyn gansch toegelaten, om zich met de wereld te vermengen, wanneer zy zulks maar verkiezen.

Het is niets ongewoons te zien dat Joden als vertegenwoordigers van het volk in de kamer zitten; en te Amsterdam waren er langen tyd Joden onder de plaatselyke raadsheeren.

In Belgien zyn al de Protestantsche sekten onder elkander gemengd, welke de Protestantsche kerk genoemd wordt; maar het getal Protestanten vergeleken met de katolyken is zeer klein.

NOVEMBER 23.

Amsterdam, Oct. 27.—De steden van Nederland doorloopende, zoo is het aardig te zien hoe menige sporen van Spaansche heerschappy nog overgebleven zyn. De huizen met balkonnen zyn dikwyls de eigenste tegenhangers van die op het schiereiland: de vengsters en deuren hebben dezelfde massive en onhandige toestellen van open en digt sluiten. (En O geest van Cervantes!) de helm van Mambrino hangende aan de barbiers deuren, niet gelyk ik dien gezien heb in Lamancha, slingerende deszelfs roestige en afgesletene overblyfzels in den wind, maar schitterende als de zonneschyn, zoo dat gy *door* denzelven even zoo goed als *in* denzelven kan scheren. De vooroordeelen tegen de Spanjaarden zyn thans magtig verminderd, zoodanig dat toen een Spaansch regiment, hetwelk Buonaparte naar het noorden zond door Holland trok, de nieuwsgierigheid van het volk weldra in beleefdheid veranderde; en ik heb gehoord dat zy in menigte toegevloeid hebben om de afstammelingen van hunne oude onderdrukkers met tabak, wyn en andere ververschingen te voorzien.

Het volgende is uittreksel van eenen brief van eenen officier der Engelsche vloot, gedagteekend Navarino den 22sten Oct.

"De haven van Navarino heeft een' nauwen ingang, verdedigd door batteryen aan beide zyden; maar binnen dezelve is het zeer ruim, waarschynelyk tien mylen in den omtrek. Wy liepen dezelve binnen omtrent half twee ure des namiddags.—Zoodra wy den ingang van de haven bereikt hebben, kwam eene Turksche boot den Admiraal verwittigen, dat geene schepen hoegenaamd toegelaten worden, zonder verlof van Ibrahim Pacha, de haven binnen te komen. De Admiraal antwoordde dat hy kwam om orders te geven maar niet om dezelve te ontvangen; en zoo zy een schot deden, dat hy dan de gansche Turksche vloot zal vernielen. Op de terugkomst van de boot werd er een losse schot gedaan van het fort, welke wy beschouwd hebben als een teeken van vrede, en de schepen gingen allen ten anker.

"Wy wisten dat 5 of 6 brandschepen bovenwinds dwars over de haven lagen; de Dartmouth ankerde ter regter en de Philomel ter linker zyde van de haven. Gedurende een kwartier uurs was alles stil, toen de Dartmouth een musketten vuur op een der brandschepen begon, om dat men op zyne boot gevuurd had. Na eene poos, vloog het brand schip in de lucht. De Fransche admiraal deed een scherp schot op het fort; toen begon het gevecht en duurde met alle hevigheid van 2 tot 7 ure. De kogels vlogen in alle rigtingen over de haven, die gelyk als een ketel kookend water bewogen werd. De Turken vochten sterker dan wy verwacht hebben. Het schip van Ibrahim Pacha zonk tot gelyk met het water, daarna vloog het op, en ging ten gronde met deszelfs vlag waayende.—Het schip van een ander Pacha had hetzelfde lot. Het schouwspel was verschrikkelyk. Elk kwartier uurs hoorde men de uitbarsting van een of ander schip; en het water was overdekt met Turken, dryvende op afgeschoten houtwaren. De batteryen bleven nog schieten toen al de schepen opgehouden hadden; en de nacht eindigde het gevecht. Op den volgenden morgen zagen wy 20 schepen ver van ons in de haven, die verlaten waren; maar hunne eigenaars hebben ons de moeite bespaard door ze te doen opvliegen. De admiraal had geen voornemen om ze te veroveren maar alleenlyk om ze te vernielen. Wy liggen nu onder de batteryen en zy schieten niet op ons. Een Pacha is by den Admiraal gekomen en heeft verzekerd dat de brandschepen niet behoorden tot hunne vloot, maar dat zy van Modon waren; dit is geheel valsch."

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, DEC. 3.

LISBON PAPERS.

(Extracts from the *Last Trumpet*, of the 21st of Nov.)

If a little more than a hundred years ago an ill-looking dark man had appeared in Portugal, and with the air af an impostor, and intonation of a prophet, had said and exclaimed in a shrill voice—A time will come when a small handful of men (and, Oh heavens, what men!) will rise up, who, though vile in their own persons, will set about lording it over all the rest of their countrymen, and the latter shall not only suffer themselves to be so disgraced, but should receive them with loud *vivas!* and offer up thanks for what they had done, calling them *their liberators, their tutelary angels, meritorious men, and the fathers of their country*, until one day words should signify the contrary of what they originally imported. If a little more than a century ago a man should have appeared, who said all this, and many other monstrosities, who could have listened to him without derision? Who would not have taken him for a madman? Still such madmen and maniacs was Portugal obliged to listen to, from Aug. 1820 to June 1823. The famous Baron Leibnitz, who died in 1716, said, deploring the progress of the doctrines of the impious Spinoza, "Every thing is preparing a general revolution, which threatens Europe, and if those who wield in their hands the force of coercion do not employ it vigourosly to prevent it, it will at last so fall out, and Providence will correct them by this very revolution, which they so anxiously expect and promote."—The Abbe Dablos, who died in 1742, in his Critical Reflections, and M. Seguier, in his famous inquiry against the infamous book of the impious Mirabeau, both declared that revolution to be very near which we lived to see soon after, and by which illfated Europe suffered so much.—The Great Frederick, King of Prussia, who died three years before the French Revolution, speaking of the ends and intentions of the infamous * * *, into which he entered, by his better knowledge thereof, says—"Its purpose is to destroy all Governments: according to its plan, France will be a Republic—a geometer will be its legislator—other geometers will govern it. All the operations of the new Republic will be made according to the rules of the compass, and of calculation; and afterwards the people will find, at their cost and much to their injury, that their regenerators were only a set of pedants and perverse men." This is pretty intelligible language.

The greatest monster which the spirit of revolutions has in our times produced was the infamous Robespierre, who, as it appears from his life, ever bore in his memory, language, and writings, the history of the Roman conspiracies, which he had studied in his early years: a thing that never happens to him who not only extracts these sounds from your *Last Trumpet*, but also confesses himself your admirer.

G. JOSE DE ALMEIDA.

DECEMBER 4.

We last night received the following from our Correspondent:

Lisbon, Nov. 26.

Many of the readers of the *Morning Herald* are, no doubt, aware of the influence which a miraculous image of the Virgin exercised in this city at the time of the overturning of the last Constitution. This image, which was then discovered in a rabbit-burrow, was conducted by a great procession of the clergy and people to the cathedral of this city, and placed on an altar, where it continues to be venerated, and where most of the poorer classes throw their mites for the supply of lights, &c.—The devotion of the people to the Virgin, which contributed so much to the expulsion of the Moors from the Peninsula, has not been allowed to cool, for it proved beneficial to the clergy in a pecuniary view; but in other countries, where it is lopped of the foolish excrescences that degrade it in the eyes of rational men, it is regarded by all Roman Catholics as highly proper. Here, however, it participates of the absurdities of superstition—and there are votive offerings for miracles around the pillars of the cathedral, sufficient to supply all the legends of every religion in Europe. As the influence of the Virgin is here supposed to be inimical to Constitutions, and highly favourable to Absolutism, from its having destroyed the Jacobinical system of 1820, so some thought that it would be friendly to the interests of Don Miguel. A votive picture has within a few days been placed on the pillar exactly fronting the miraculous image, which has excited the curiosity of a great number of the inhabitants of Lisbon. It represents Don Miguel decorated with the insignia of Royalty, directed by the Angel Miguel towards the Royal Palace, where the old Queen is seated to receive him on an elevated platform, in front of which several troops of soldiers, and of other Portuguese, are kneeling; among whom some of the keensighted fancy they can distinguish the Marquis of Chaves. The execution possesses no merit. Beneath the picture are the following words:—

Para gloria da Religiao,
Salvaçoo de Portugal,
Paz, Utilidade e Felicidade, dos Portuguezes,
O Anjo de SENHOR,
Pela intereessao da Soberano, Virgem, Mai de DEOS,
Ouvindo as supplicas des Justos,
Conduz ao seio da Patria—ao assento do Throno,
Aos brazos da Imperatriz Rainha sua mai,
O Serenissimo Senhor D. Miguel,
Trazendo nas maos a palma da victoria de seus inimigos
E a oliveira da paz.
Por esse voto formado desde o anno de 1824,
Por Miguel Jose Soares, firmoso e fiel devoto
Da mesma Senhora,
Consagro este monumento
No venturoso dia de seus annos 1827.

The translation is thus—"For the glory of religion, salvation of Portugal, peace, unity, and felicity of the Portuguese, the Angel of the Lord, by the intercession of the Sovereign Virgin, Mother of God, hearing the supplications of the just, conducts to the bosom of his country, to the seat on the Throne, to the arms of the Empress-Queen his mother, the most Serene Lord D. Miguel, bearing in his hands the palm of victory over his enemies, and the olive branch of peace. For the vow made since the year 1824, by Miguel Jose Soares, a firm and faithful servant of the same lady, this monument was consecrated on the fortunate day of his aniversary, in 1827."

From these words the wish of the Queen, her partisans—the Clergy and the mob—may be known; they wish to have an absulute King. But their wishes will be disappointed, for Don Miguel comes here to govern this country according to the Charter. Such is the intelligence received here by the best informed from Vienna. Don Miguel is stated to have written letters with his own hand to the Kings of France, England, and Spain; to the first he declares his determination to support the Government established by his brother; to the second he returns thanks for his kind invitation to England, which he accepts with pleasure, having the most decided wish to keep up the alliance with Great Britain, the old ally and best friend of Portugal; and to the third he expresses a desire that no attempt should be made to arm the Portuguese rebels, for he will not countenance any such proceedings. His character is said to be now formed, and he promises all that can be expected from an ardent Prince, whose wildness in early years, of which he now sincerely repents, will but render cautious of himself hereafter. Frank and generous, he is described as highly beloved by all his friends at Vienna; and the people and soldiers here look forward with enthusiasm, and will, in his hands, and under his guidance, become what he pleases. It must, to him, be delightful to come back, with the experience of foreign countries, into a nation longing for his return. It is stated that he has sent a message to the Count de Villa Flor not to quit Portugal, which, it was said, he contemplated doing, for he (the Infant) appreciated too highly the great services rendered by that General to the kingdom to wish that its gallant protector should leave it for a moment.

The newspapers of this morning contain nothing in addition to these which I sent by the steam boat yesterday. The packet last night brought the news of the battle of Navarino, and here it has caused a great sensation; but it is now asked will the Greeks be free? Formerly there used to arrive, in this port, a number of Greek vessels laden with corn, but now there are none. The Portuguese express their admiration of the abilities of the Greek sailors, whom, in some measure, they regard as friends, from their being both enemies to the Crescent—the one at Constantinople, the other at Algiers.

The British troops occupy their old stations, but there is some anxiety now expressed respecting their departure. Various conjectures are afloat, but I believe nothing can be decided until after the Infant's arrival, which some think may occur about the 15th of next month, but not sooner.

Extracts from Buenos Ayres Papers.

JUNTA OF THE REPRESENTATIVES OF THE PROVINCE.

SESSION OF THE 24th.

The following project of a law by the Government was read:—"One of the first obligations which bind the government of the province, from the moment of its reinstallment, was to draw closer, as much as possible, the ties which unite this with the other sister provinces, and to obtain their co-operation to provide for the war with the empire of Brazil. Their good dispositions give the most flattering hopes, and shortly the army in the field will acquire respectability, and cover the country with glory. But for this purpose it has been deemed indispensable to send skilful commissioned officers, capable of furthering the views of government, and of removing the difficulties that may offer themselves, and securing the means of better success.

"Convinced of the importance of this, and of the sentiments which animate the Representatives in every thing concerning the public welfare, the Government wished to guarantee the measures recommended by the Provisional Government, by the law of Congress of the 3d July last, but was destitute of the means required for its execution, and has the honour to pass to the Representatives the annexed projects of law, to authorize it to put at the disposal of the deputation going to the provinces of Tuconanan, Santiago del Estero, Cuyo, Santa Fe, Corrientes, and Banda Oriental, the sum of 20,000 dollars, which it deems sufficient to secure the objects in view."

After some discussion there were 24 yeas.—Granted therefore.

Fiscaal's Kantoor, den 22sten February 1828.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken, het gewigt moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

TE KOOP

By den ondergeteekende:

Madera Wyn, in 1-4 en 1-2 pypen—Witte en Roode Wyn, in kisten—Wit en Bruyn Bier, in vaten—Jenever, in kelders en kruiken—Selzerwater, in manden van 50 kruiken—Beste Wyn Azyn, in pullen—Patent en Raap Oly, in pullen—Tabak—Zeep—Brood Suiker—Edammer Kaas—Rolpens—Zeildoek—Vlaamsche Linnen—Casserrillos—Vriessche Bonten—Papieren en Diverse meer.

J. J. POOL.

Den 20sten February 1828.

DE ondergeteekende *GOUVERNEMENTS EN BEEDIGD INTERPRETEUR EN TRANSLATEUR EN PROCUREUR* alhier, adverteert mits dezen aan zyne Vrienden en het Publiek, dat hy van woonplaats veranderd en thans woonachtig is op Pietermaay, in het Huis toebehoorende aan den Heer A. De Goeijer, alwaar hy in zyne publieke betrekkingen na Bureau's uren aan het Publiek ten dienste zal staan.

M. RICARDO

Den 15den February 1828.